

ניר זבובים

א שליות רבות מתהלכות ברע זה ואין מסוכנת מזו האומרת צרי כים לעבוד בתוך המפלגות הקיימות. הנה התקיים בתל-אביב, לפני שבועיים, כינוס של אנשי מפא"י צעירים. לאור מנ" רות-נפט רומנטיות (מפאת הפסקה בורם החשמל) השמיעו דברים מהפכניים מאוד, מן הסוג שהשמענו בשנים האחרונות במדור זה.

הם אמרו: הדמוקרטיה במפא"י התמוטטה. מפלגת פועלי ארץ ישראל הפכה מפלגת דויד בן גוריון. הרתח לבן היתה מעשה רודני. קבוצה דיקטטורית, ה" מסווה את כוונותיה בפולחן "בטי חוני", השתלטה על המפלגה ועל המדינה.

הדוברים העלו על נס את ההתעוררות ההמונית המציפה את הארץ בעיקבות פרשת לבון, והודוה עימה בלב שלם. הם ביקשו להשתלב בה, ואולי אף להנהיגה. רוב המשתתפים באותה אסיפה היו צעירי, אנשים העומדים בראשית דרך חייהם. כאשר אנשים כאלה משמיעים דיעות כאלה, אפשר היה לצפות שצעדם הבא יהיה נועז ומכריע.

אפשר היה לקוות כי יקראו לי הקמת כוח פוליטי חדש, שישתדל לכבוש את השלטון מידי מפלגת בני-גוריון, ולהציג את המדינה מפי ני הסכנה שהם עצמם מתריעים עליה.

אולם היוזמים לא עשו זאת. ליד מנורת הנפט החליטו לחזור אל מפא"י — אותה מפא"י בה השתלטו, לדבריהם, הדיקטטור רים. הם הודיעו: אנחנו נפעל בתוך המפ" לגה, ניאבק על נפשה, נשתדל לכבשה מבפ" ים.

★ ★ ★

תכן שאין זה צודק להאשים את הצעירים, שהם, ככלות הכול, חסרי-נסיון — שעה שגם קשישים ומנוסים מש-תעשים באותן אשליות. פנתס לבון הודח על-ידי מפא"י מכהונתו, רוב המצביעים בעד ההדחה האמינו בציד-קתו הגמורה, וזו אושרה על-ידי רוב שרי המפלגה עצמם. רוב חברי מפא"י הצביעו נגד מצפונם, בתוצאה ממעשי-חסיתה גלוי ומכוער של בני-גוריון. לעיני העם כולה, הקריבה המפלגה רשמית את מצפונה ואת ערכיה המוסריים — על מיוכת הסגידה לדיק-טטור, כושל, אשר נפש ההמונים נקעה ממנו.

אפשר היה לקוות כי אחרי לקח זה יפנה פנחס לבון עורף למפלגה זו. אפשר היה לדרוש כי יגש בראש מורם ובקומה זקופה להקי מת כוח פוליטי חדש.

במיקרה או לא במיקרה, הפך לבון קאטא ליזטור של כל כוחות ההתנגדות בעם. אדם אשר ההיסטוריה העניקה לו זכות חד-פעמית כזאת, חובתו היא להתעלות מעל לחשבונות של עסקן, חובתו היא להניף דגל פוליטי, אשר מסביבו יכולים כוחות ההתנגדות להתגבש.

היה על לבין לקום ולהכריז: כל הדוגל בעקרונות שהשמעתי — אליז! אסור היה לו לחכות למישהו — לא למפ"ים ולא לאח-דוד-העבודה. אילו נענו אלה לקריאתו היו מתאחדות — מה טוב, לא היו נעות — ניתח. ההיסטוריה היתה עוברת על פניהם. ואילו מסביב ללבון היו מתקבצים האנשים ההגונים — ולא חשוב אם היו מאתיים אלף או עשרים.

תחת זאת עומד לבון ומחכה. הימים הי-יקרים עוברים. יש האומרים כי מניו וגמור עימו לתיאבק על נפש המפלגה, שהוא מצפה ליום בו יירד בני-גוריון מן הבמה הפוליטית, שהוא מתכוון "לפעול מבפנים". **אם כן — הריהו דן את עצמו**

לחוסר-אונים. ההיסטוריה מכבדת את המעש, והיא כזה למחדל. היא תעבור על פני כל המשתמט מאח-ריותו.

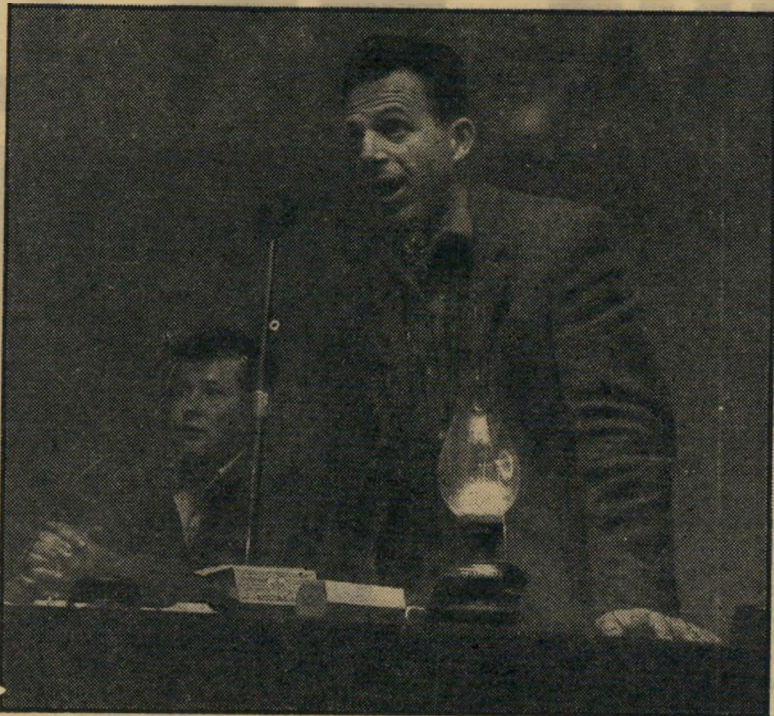
★ ★ ★

מ אז שחר נעורי עברו על פני, כמ עט מדי שנה, צעירים שטענו: "עלינו לכבוש את המפלגות הישנות מבפנים!" ראיתי אותם שנה אחרי שנה, שמעתי את הצהרותיהם המפרי-צצות ושופעות הכטחון, וראיתי את סופם. איש מהם לא כבש שום מפלגה מבפנים, איש מהם לא שינה שום מפלגה תוך פעולה

אפשר לקנותה, הריהו מוצא את עצמו כמי הרה כבוד, מנותק מחסידיו שעובתו ל-נפשו, חשוד כמטורף או כדון-קייחוס.

★ ★ ★

אדם רגיל אינו נקנה בשוחד בלבד. מעטים הצניקאים המוכרים את עצמם בגלוי, לרוב האנשים דרוש צידוק רעוני כדי לשקוע במעמקי הנוחיות של הכניעה. למזלם, הם מוצאים צידוק כזה תמיד. האיש אומר לעצמו: הנה, אני אדם הגון. מוטב שיישאר במפ" לגה כמה אנשים הגונים כמוני, כי אנחנו יכולים להשפיע עליה לטובה. אם נפרוש ממנה, רק נפנה

צעירי מפא"י בכינוס ההתעוררות: צבי כסה ויצחק נשרי

את מקומנו לניבוים. ואילו אנו, מה נעשה בחוץ?

כך זוכה האדם בהנאות העולם הזה ו-העולם הבא גם יחד. בחוג ידידיו הוא יכ-להשמיע את דעות העולם הזה, להעמיד פני לחם למען הצדק והמוסר. ובאותה שעה עצמה הוא משרת את המפלגה השנו-אה עליו, מקבל מידיה כבוד ופרנסה, ו-עולה בטולם הקאריירה האישית.

איני רוצה להיכנס לגיתוחים פסיכולוגיים. האם חשב האיש בכנות כי יוכל לשנות את המפלגה מבפנים, או שידע מראש כי זה רק תירוץ כלפי חוץ? מן הסתם התי-ערכבו שתי הנימית בתת-הכרתו. ובסופו של דבר, לא חשוב מה חשב — חשובה התוצאה, והיא קבועה מראש.

★ ★ ★

א פעם תמחתי על מאות אלפי הפקידים, החיילים ואנשי-הרוח הגר-מניים, שעברו ללא קושי מן המשטר הי-דמוקרטי אל המשטר הנאצי.

מדינה מודרנית זקוקה לאלפים רבים של מומחים במאות שטחים. אין היא יכולה לחסל את כל המנגנון הממלכתי של המש-טר הקודם, ולהחליפו בחבורת בריונים. אי-אפשר היה, למשל, לקחת פרחח של פל-דג'ה-הסער ולמנותו אחראי על המחלקה הי-פאנית במשרד-החוץ. היה דרוש איש היודע יפאנית — ומספרם של אלה היה מצומצם מאוד. הנאצים היו זקוקים לשרותם.

כל המומחים האלה ידעו כי המשטר הי-

חדש הוא פושעני ומתועב מטבע ברייתו. אילו סירבו לשרתו והתפטרו, לא היו מסכי-נים את עצמם, ואולי היו ממוטטים את המשטר בראשיתו. אך כימעט כולם נשארו בתפקידיהם. כיצד?

הם אמרו לעצמם: הנה, אנחנו אנשים הגונים. האנשים ההגונים חייבים להישאר במקומותיהם, כדי למנוע את התועבות הגרועות כי יותר ולעשות טוב ככל יכולתם. אם נלך, יבואו במקומנו המנוולים, והאסון יהיה שלם.

בימים אלה מנסה האנס גלובקה, מנהל משרד ראש-הממשלה בברמניה, להצדיק את פעולתו למען הנאצים. בשעתו כתב את הי-פירוש הרשמי לחוקי גירונברג — חוקי-התיעוב הגזעניים, שסללו את הדרך לרצח המיליונים והיוו סילוף זדוני של עצם המושג חוק.

אומר גלובקה: השתדלתי לפרש את החוק בצורה המתונה ביותר. לולא קיבלתי את התפקיד על עצמי, היה בא נאצי קנאי ו-כותב פירוש הרבה יותר חמור. ניסיתי ל-השפיע מבפנים.

כל זה סביר. אלא שסבירה מכך ההכרה הפשוטה: שרק אדם בזוי משרת מישטר בזוי. כל הנותן את ידו לרודן, ויהיו נימוקיו מהר-רים ככל שיהיו, הופך שותף ל-פשע.

עיקרון זה נכון לא רק לגבי הנאצים, אלא גם במשטרים ובאירגונים פחות מתור-עבים.

★ ★ ★

פכול אדם הגון להיות חבר במפלגה ישראלית, תוך מתיחת ביקורת על כמה מדרכיה. בתנאי אחד: שהוא מאמין כי ב-עיקרה זוהי מפלגה מועילה, ישרה ונאמנה לעצמה.

יכול אדם להצטרף למפלגה חדשה, מתוך תיקחה להשפיע עליה מבפנים — כל עוד היא חדשה באמת, ועדיין לא התגבשו דפוטיה.

אולם ידידינו הצעירים במפא"י אינם נמצאים לא במצב זה ולא במצב זה. הם רואים לפניהם מפ" לגה שהמאבק על נשמתה כבר הוכרע, שהפכה כוח שלילי בעיר-קרה.

מפלגה זו ערכת למאבק-בחירות שיעמוד בסיומן הפרשה, ואין לה בר-רה אלא להגן בו ללא הסתייגות על עמדת ראש-הממשלה ונערי-חצרו. כל האנשים שהתנגדו להדחת-לבון — משה שרת, גולדה מאיר, זלמן ארן, פנחס ספיר, מרדכי נמיר — יצטרכו עתה להגן על ההרחה הגלוה, ולשרת ב-מישרין את קבוצת נערי-החצר. הם יעשו זאת — ויצטדקו באותם היתרוצים.

האם הצעירים, שהתעוררו למען הדמיק-ראטיה, מוכנים למלא אף הם תפקיד עגום זה? אם יהיו חברים במפלגה, לא יוכלו למלא כל תפקיד אחר. הם רק ישלו את עצמם ו-החולת, ויסקפו לאלפי חלשי-אופי את התירוץ הדרוש להם כדי להימנע מהסקת מסקנות בלתי-ניעמות ממה שקרה.

הם יכולים לחזור ולספר לעצמם כי הם עומדים לכבוש את מפא"י. הם יכבוש את מפא"י כשם שהיו בזבים כובשים את נירי-הזמובים. אל ירמו את עצמם, ואל ירמו אותנו. יש רק דרך אחת לנהוג במפלגות מנוונות — והיא להכניסן להסגר של היגיינה. איש הגון לא יגע אף באחת מהן.

דרכם של האנשים ההגונים, אם אומנם הגונים הם, מובילה בכיוון ההפוך: אל האחריות, אל ההעזה, אל הקמתם של כוחות חדשים, אל המאבק הגלוי על השלטון.